

SOL İÇİNDE TİP'İN YERİ VE GÖREVLERİ

Solculuk, devrimcilik, sosyalizm adına ortaya dökülen partiler, gruplar, akımlar arasında Türkiye İşçi Partisi'nin yeri nedir ve ne yapmaya çalışıyor?

Türkiye İşçi Partisi işçi sınıfımızın burjuvaziden ve tüm burjuva etkilerinden bağımsız partisidir; bu bağımsızlığı çok dikkatle, titizlikle koruyarak işçi sınıfı içinde ve ülke çapında örgütünü derinleştirmeye ve genişletmeye çalışıyor.

İşçi sınıfı partisinin burjuvaziden bağımsızlığını koruyabilmek zor bir iştir; çünkü sorun sadece partiye provokatörlerin, ajanların sızmasını, burjuva öğelerin partiyi ele geçirmesini önlemekten ibaret değildir. Burjuvazinin ideolojik etkileri çok sinsi işler; çok sol, devrimci, hatta sözde Marksist-Leninst görünümle, tezlerle ortaya çıkabilir, işçi sınıfı partisi hareketini saptırabilir veya saptırılma tehlikesiyle karşı karşıya getirir.

Bu son durum Türkiye'de fazlasıyla vardır. 1961'den sonra Türkiye İşçi Partisi ile devrimcilik, sosyalistlik adına ortaya çıkan gruplar, akımlar arasındaki mücadelenin ideolojik ve politik düzeyde düğümlendiği nokta, harekette işçi sınıfı öncülüğü ve sosyalizm hedefiydi. Milli Demokratik Devrimciler, cuntacılar, terörist goşistler bu öncülük ve hedefi gözardı etmekte birleşiyorlardı. Ve Parti'ye karşı açılan mücadele ideolojik düzeyi çok aşip kaba kuvvet saldırılarına, şiddet hareketlerine dönüşmüştü. 1968'den başlayarak burjuvazi sağ kuruluş ve güçleri geri çekmiş, TİP'i yıkma işini saldırgan sola bırakmıştı.

Somut belirti ve ayrıntılarda farklar olmakla beraber durum bugün de özünde değişmemiştir. Bugün artık işçi sınıfı öncülüğüne açıktan karşı çıkılmıyor; devrimci harekette öncülüğün "ara tabakalar" da, "asker-sivil kadrolarda", küçük burjuva aydınlarda olduğu açıktan söylenmiyor. Öncülük konusu tartışılmıyor, ama "işçi sınıfının hegemonyasında" denilip geçiliyor. Vurgulama işçi sınıfı üzerinde değil; milli (ulusal) demokratik devrim iktidarını veya "halk iktidarını" oluşturacağı varsayılan diğer sınıfsal kesimlerde, ulusal, liberal burjuvazide, genel olarak "halk"ta. İşçi sınıfı hareketinin hedefinin kapitalizmden sosyalizme geçmek ve sosyalizmi kurmak olduğu da öne çıkarılmıyor, vurgulanmıyor. O, sonra. Şimdilik es geçilir. Önce milli (ulusal) demokratik devrim, veya "halk iktidarı" aşaması var. İşçi sınıfı öncülüğünden, sosyalizmden söz ederek bu devrime ve iktidara ortak olacak öteki sınıf ve tabakaları ürkütmemek gerek.

Oysa işçi sınıfının öncülüğünü, hedefin sosyalizm olduğunu, eveleyip gevelemeksizin açıkça, dört dörtlük ortaya koymadan ve parti örgütlenmesini, çalışmalarını, mücadelesini bu temele oturtmadan ne işçi sınıfının diğer emekçi sınıflarla ittifakı doğru ve etkin biçimde kurulabilir, ne de bağımsızlık ve demokrasi mücadelesi rayına oturur. Taktik adına işçi sınıfı hareketinin bu temel niteliklerini örtbas edip gözlerden kaçtırmak; ideolojik bulanıklık ve tutarsızlıklar içinde ilkesiz, günlük çıkışlarla, dar grupçu çıkarlarla oyalamak ve bunları işçi sınıfı partisi olma adına yap-

mak, işçi sınıfı hareketini saptırmaktan, nesnel olarak burjuvazinin yararına hizmet etmekten başka birşey değildir.

Kapitalizmin devlet tekelci kapitalizmi aşamasında bulunduğu; burjuvazinin, burjuva demokratik hak ve özgürlükleri reddetmeye yöneldiği; kapitalizmin derinleşen bunalımıyla ve emekçi kitleleri de peşinden sürükleyen işçi sınıfının mücadelesiyle sıkışıkça faşizme başvurduğu; gelişmiş kapitalist ülkelerin kapitalizm dünyasını emperyalist sultaları altında tuttukları bugünkü dönemde yalnız sosyalizm için mücadelenin değil, bağımsızlık ve demokrasi mücadelesinin de öncü gücü, temel gücü, motor gücü işçi sınıfıdır. Ve gerek bağımsızlık, gerek demokrasi, kapitalizmi aşan, sosyalizme yönelik hedeflerdir. Bağımsızlık ve demokrasi mücadelesinin küçük burjuva ilericilerinin burjuvazi ve emperyalizmle uzlaşmaları eğiliminden ve olasılığından kurtarılıp kalıcı sonuçlar verebilmesi için işçi sınıfı öncülüğü ve hareketin sosyalizm doğrultusunda olması şarttır.

Batılı toplumlar feodalizmden sosyalizme geçerken en ileri çağdaş toplum kapitalizmdi. Günümüzde ise kapitalizm bu niteliğini yitirmiştir. Kapitalizm çağın gerisinde kalmıştır; ileri çağdaş toplum artık sosyalizmdir. Bağımsızlık mücadelesi veren ülkeler bu mücadeleyi emperyalizm aşamasındaki kapitalizme karşı vermektedirler. Bu mücadele emperyalizmle bütünleşmiş iç kapitalist düzene de karşıdır. Bağımsızlığın kalıcı ve sağlam olabilmesi ancak kapitalist dünya ilişkileri ağı dışına çıkmakla mümkündür. Bu nedenlerle de bağımsızlık ve demokrasi mücadelesi sosyalizm doğrultusunda yürütülmek zorundadır.

Durum böyle olunca, önce bağımsızlık ve demokrasi sonra sosyalizm ayrımı geçersizdir. Bağımsızlık, demokrasi, sosyalizm mücadelesi iç içe geçmiş ve bütünleşmiştir. Sosyalist devrim bugünden yarına, hemen gerçekleşecek değildir. Ama önümüzde bir milli (ulusal) demokratik devrim veya halk devrimi aşaması değil, güncel demokratik, antiemperyalist hedefler ve görevler vardır. Bu hedeflere yönelik görevlerin yapılması devrim değildi. Türkiye’de milli (ulusal) demokratik devrim esas itibarıyla yapılmıştır ve demokratikleşme süreci sürmekte, gelişmektedir. Devrimin nesnel ve öznel koşulları olgunlaştığında, bu, sosyalist devrim olacaktır.

Önce bağımsızlık ve demokrasi sonra sosyalizm anlayışı içinde hareket etmekle bağımsızlık, demokrasi, sosyalizm mücadelelerinin iç içeliği ve bütünselliği anlayışı içinde hareket etmek birbirinden farklıdır. Birincisi, ideolojik bulanıklığa, pratikte kaypaklığa, işçi sınıfı hareketini burjuvaziyle uyumlaştırmaya, “evcilleştirme”ye açıktır. İkincisi, bağımsızlık, demokrasi mücadelesini sosyalizm eksenine oturtan ve işçi sınıfı hareketinin burjuvaziden bağımsızlığını koruyan anlayıştır. İkinci anlayış çerçevesinde hareket eden TİP, bu niteliğiyle soldaki diğer parti ve gruplardan temelden ayrılmaktadır.

Yukarıdan beri ana çizgileriyle özetlediğim çerçeve içinde hareket eden TİP:

- İşçi sınıfı hareketinin ideolojik arılığını ve tutarlılığını korumakta ve burjuvaziyle uzlaşıcı tüm görüş, tutum ve davranışları reddetmekte, açığa çıkarmakta çok dikkatli ve karardır.
- İşçi sınıfının yalnız ideolojik değil, fiili öncülüğünü güçlendirebilmek için işçi sınıfı içinde örgütlenmeyi ve parti içi bileşimde işçilerin ağırlıkta olmasını ön plana almaktadır.

- Ayrıntılı biçimde saptayıp ilan ettiği antiemperyalist, demokratik somut hedefler etrafında ilerici, demokratik güçlerin olabildiğince geniş iş ve güç birliğini sağlamayı ivedi görev bilmekte, bu yönde ısrarlı çaba harcamaktadır. Bu birliğin, esasında, işçi sınıfının emekçi kitlelerle birliği, ittifakı olması gerektiğini gözden kaçırmamaktadır. Bu arada, ırk ve mezhep ayrımlarına dayanan baskı ve şiddetin burjuvazinin şovenizminin ve bölerek, birbirine düşürerek hâkim olma politikasının bir sonucu olduğunun, etnik ve mezhep topluluklarına ilişkin sorunların Türkiye'nin tümünü kapsayan çelişkilerin çözülmesiyle çözüme kavuşturulacağıının, mücadele birliğinin bu konuda özel önem taşıdığıının bilincindedir.
- Burjuvazinin ilerici sendikacılığı ve demokratik kitle örgütlerini içten parçalayarak, güçsüzleştirerek tasfiye etmek niyet ve girişimlerine karşı tüm olanaklarıyla mücadele etmektedir.

Yürüyüş, Sayı 180, 19 Eylül 1978